

Πέμπτη, 7 Απριλίου 2011

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Απάντηση (λίγο καθυστερημένα) του Δ. Φεργάδη σε σχόλια του άρθρου «Ως τότε...» της 25.3.2011

Σκίτσος της Βάσως Κατράκη

Αγαπητέ φίλε,

ελπίζω να μου επιτρέψετε να σας αποκαλώ έτσι, μιας και όπως εκτιμώ από την οικειότητα και τον ευγενικό ενικό πρέπει να είμαστε πολύ γνωστοί. Άλλο αν εγώ γράφω επωνύμως και εσείς, φρονίμως, ανωνύμως.

Επί του προκειμένου τώρα.

Ποιος διαφωνεί μαζί σας πως το κλειδί «είναι οι άνθρωποι» και όχι, όπως θεωρώ πως υπονοείτε, τα κέρδη, οι κερδοσκόποι και οι εκμεταλλευτές που μας περιβάλλουν και μας κυβερνούν. Ερήμην, ασφαλώς, της λαϊκής εντολής.

Ποιος διαφωνεί μαζί σας πως το «κλειδί» για το «ωραίο αύριο» είναι «η παιδεία και τα οράματά της» και όχι, βέβαια, οι διώκτες, οι σκοταδιστές, οι ολετήρες και οι σημερινοί έμποροι της

γνώσης και της δίψας του λαού για μάθηση. Βλέπετε, εξάλλου, τις αντιδράσεις σύμπασας της Εκπαιδευτικής Κοινότητας (από Δημοτικό μέχρι Πανεπιστήμιο) και της κοινωνίας γενικότερα για τα «νέα σαρωτικά μέτρα» (πραγματικά σκέτη μονάδα μέτρησης ο άνθρωπος) που παίρνει η ατσαλάκωτη αυγούστα φράου Anne της γνωστής λέσχης Bilderberg.

Ποιος, όμως, θα συμφωνήσει μαζί σας πως εμείς «δοκιμάσαμε και είδαμε χωρίς την αυτονόητη προκοπή του λαού άλλο σύστημα», πάρεξ του άγριου καπιταλισμού και τελευταία του βιαστή νεοφιλευθερισμού, εφαρμοσμένου, μάλιστα, από μια, στον τίτλο και μόνο, «σοσιαλιστική κυβέρνηση»;

Τώρα, **όσον αφορά στην ερώτησή σας «τι προτείνεις»**, ένα μικρό μόνο σχόλιο. Χαίρομαι που επαληθεύσατε «την υποψία μου». Πράγματι ένας political correct (μην ξεχνάτε την πρόταση για την αγγλική γλώσσα της φράου Anne) που σέβεται το ψωμί του και «την ταυτότητά του» δεν μπορεί παρά να θέτει σε κάθε περίπτωση και για κάθε χρήση την ερώτηση – κλισέ, «Τι προτείνεις». (Λέτε και με ρωτήσατε και πριν ...το φαγοπότι).

Ας είναι. Λοιπόν, αν διαβάσετε πάλι και θέλετε τώρα να καταλάβετε το μύθο του Ίβικου, τα λόγια του P. P. Ranzolini και περισσότερο το κείμενο από την ΑΣΚΗΤΙΚΗ του Ν. Καζαντζάκη **θα βρείτε χίλιες απαντήσεις**. Θυμηθείτε μόνο την φράση: (... «Είναι που εμείς δεν τους ακούμε»)

Και για να το προχωρήσω λίγο ακόμα το θέμα, θα σας παραπέμψω πάλι στην ΑΣΚΗΤΙΚΗ του Ν. Καζαντζάκη για την ΘΕΩΡΙΑ και την ΠΡΑΞΗ που δείχνει να έχω/έχετε κι εσείς **την ευθύνη έναντι των ερχόμενων γενιών**.

«Η στερνή, πιο ιερή μορφή της θεωρίας είναι η πράξη. Όχι να βλέπεις πως πηδάει η σπίθα από την μια γενεά στην άλλη, παρά να πηδάς, να καίγεσαι μαζί της».

Τι λέτε και κύρια, τι κάνετε, αγαπητέ, γι' αυτό;

Και φθάνοντας πια προς το τέλος, θα σας κούρασα φοβάμαι, θέλω να σας γνωρίσω πως πεποίθησή μου είναι πως **τελικά συμφωνούμε**. Σχεδόν σε όλα.

Κι επειδή, έτσι όπως τελικά εκτιμώ, μάλλον δεν θα είσαστε κάποιος από τους κρατικοδίαιτους διορισμένους από το παράθυρο λάτρεις του καναπέ, ελπίζω πως σε κάποια συγκέντρωση – πορεία θα συναντηθούμε και με άνεση και χωρίς αναστολές θα μου συστηθείτε ως ο «γνωστός ανώνυμος». Κι ακόμα πως εσείς, με θάρρος χιλίων ευζώνων, θα μου ζητήσετε να κρατήσετε ψηλά μαζί με μένα το λάβαρο των «ό,που γης ...κολασμένων».

Γιατί πια ...ξέρετε. Ή όχι;

Με εκτίμηση και επώνυμα
Δημήτρης Ευαγγέλου Φεργάδης

07.04.2011